

1) Ὁ μὴ ὑποβληθεὶς εἰς τὸν φόρον τῆς δεκάτης, ἐπὶ προϊόντων Κύπρ. Νάξ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ.: *Εμεινεν τὸ σιτάριον ἀδεκάτιστον Κύπρ. Ὅπως ἀδεκάτιστο ὁ λῆδι Νάξ. Τὸ ἔχον ἀδικαί'στος τοῦ σ'τάρ' Σάμ. Τοῦ λῆδ' οὐ πῆρα ἀδικαί'γον Αἰτωλ.* β) Ὁ μὴ φορολογηθεὶς διὰ τοῦ φόρου τῆς δεκάτης, ἐπὶ προσώπων Νάξ. Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Ἐμ'να ἀδικαί'γους φέτου Αἰτωλ.* 2) Ὁ μὴ ποστὰς ζημίαν, βλάβην τινὰ Νάξ. Σῦρ.: *Ὁ καμένος δεκαίστηκε, ὁ ἄλλος, πῶχει τόσα παιδιὰ, πόμεινε ἀδεκάτιστος Νάξ. Σπαρμένο ἀδεκάτιστο Σῦρ.*

ἀδέλοιπος ἐπίθ. Κύθ. Κρήτ. (Σέλιν.) Σῦρ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπίθ. *δέλοιπος - δελοιπός.* Ἰδ. Μαχαιρ. 78,172 (ἐκδ. RDawkins). Πβ. Trinchera Syll. graec. membr. 204.

Ὁ ἐπίλοιπος, ὑπόλοιπος ἔνθ' ἄν.: *Τ' ἀδέλοιπα τὰ φέρνεις αὐριο Σῦρ. Συνών. ἀποδέλοιπος.*

ἀδεμάτιστατος ἐπίθ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) ἀδεμάτιστατος Πόντ. (Σάντ.) ἀδεμάτιστατος Κρήτ. ἀδεμάτιστατος Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. **δεματιστατός <δεματίζω.*

Ὁ μὴ δεθεὶς εἰς δεμάτιον, μὴ δεματιασθεὶς ἔνθ' ἄν.: *Ἀδεμάτιστα κλήματα Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Ἀδεμάτιστατος τὸ ἔχον τοῦ σ'τάρ' ἀκόμα Αἰτωλ. Ἐμ'νι ἀδεμάτιστα' ἡ βρίζα αὐτόθ. Συνών. ἀγομάτιστατος.*

ἀδένατε ἐπίθ. Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ἀδένατε <δενάχου.*

Ὁ μὴ δειχθεὶς: *Ποῦρ ἔσ' θεὸν γὰ νι ἀγοράσῃ ἀδένατε; (πῶς θέλεις νὰ τὸ ἀγοράσῃ χωρὶς νὰ μοῦ τὸ δεῖξῃς;)*

ἀδεντρος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀδεντρος Νάξ. (Βόθρ.) Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *ἀδεντρος.*

1) Ὁ ἐστερημένος δένδρων, ἐπὶ τόπου ἔνθ' ἄν.: *Ἀδεντρος τόπος Βόθρ. Ἀδεντρο χωράφι Λακων.* β) Ὁ μὴ ἔχων ὑπὸ τὴν κυριότητά του δένδρα Πελοπ. (Λακων.): *Ἀδεντρος ἄνθρωπος* γ) Ὁ ἄνευ τέκνων, ἀπογόνων Πελοπ. (Λακων.): *Ἀδεντρο ἀδρόγυνος.* 2) Ὁ μὴ ἐπιδεκτικὸς πρὸς καλλιέργειαν δένδρων, ἐπὶ ἀγροῦ Πελοπ. (Λακων.): *Ἀδεντρο χωράφι.*

ἀδέντρωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀδέντρωτους Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *ἀδέντρωτος <δεντρώω.*

Ὁ μὴ δενδρωμένος, ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην στηριγμάτων πρὸς ἀναρρίχῃσιν, συνήθως ἐπὶ φασιόλων μὴ ἀναρριχητικῶν: *Φ'τεύον φασόλι' ἀδέντρωτα. Συνών. καθιστός, ἀντίθ. δέντρωτος.*

ἀδέξια ἐπίρρ. Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. Πελοπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Σῦρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἀ. ἀδέξια Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *ἀδέξιος.*

1) Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ οὐχὶ ὡς συνήθως διὰ τῆς δεξιᾶς Πόντ. (Κερασ. Κρώμν. Χαλδ. κ. ἀ.): *Ἀδέξια δουλεύ' (ἐργάζεται) Χαλδ. Συνών. ζερεβά.* 2) Ἀνεπιτη-

δεῖως, κακῶς, ἀκαταλλήλως Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. Πελοπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ.: *Ἀδέξια τὰ λέει αὐτεῖνους Αἰτωλ. Δὲν εἶνι ἀδέξια'ς τοῦ χουριό μας αὐτόθ. Ἀδέξια εἶναι νὰ πάρῃς τέτοια κωπέλλα! (ἄσχημα εἶναι κτλ.) Παξ. || Φρ. Κακὰ κὶ ἀδέξια (ἐν χειρίσῃ καταστάσει) Κεφαλλ. Κρήτ. Συνών. ἄσχημα, ἀντίθ. ἐπιδέξια.*

***ἀδεξιανασηκῶνομαι**, ἀδεξιανασηκῶνομαι Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. *ἀδέξια* καὶ τοῦ ρ. *ἀνασηκῶνομαι*, δι' ὃ ἰδ. *ἀνασηκῶνω.*

Ἐγείρομαι ἐκ τῆς κλίνης δύσθυμος, δύστροπος: Ἄσμ.

Ἡ κόρ' ἀουροξύπνησε μέσ' 'ς τ' ἄσπρα σεγτονάκια, ἀδεξιανασηκῶνεται, τῆς μάννας τῆς φωνιάττει.

Πβ. **ἀδεξιοστριφογυρίζω.*

ἀδεξιασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀδεξιασμένος Νάξ. (Φιλότ.)

Μετοχ. τοῦ ρ. **ἀδεξιάζω.* Πβ. *ἀδεξιῶνω.*

Ἀδύνατος, ἀσθενικός, ἐπὶ ζώων: *Ἀδεξιασμένα εἶναι ἐφέτος τὰ ζά μου.*

ἀδέξιος ἐπίθ. (I) Κεφαλλ. Κύθηρ. Λέρ. Πάξ. Πελοπ. (Λακων. κ. ἀ.) — ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 75 *ἀδέξιους Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀδέξιος Κάρπ. Κῶς ἀδέξιος Κρήτ. ἀδέξιος Πόντ. (Τραπ.) κ. ἀ. ἀδέξιος Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) ἀδέξιος Μακεδ. Σάμ. ἀδέξιος Τσακων. ἀδόφσιο Ἀπουλ. ἀδόφσιο Ἀπουλ. ἀιδίο Καλαβρ. (Μπόβ.)*

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *ἀδέξιος.*

1) Ὁ μεταχειριζόμενος τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, Πόντ. (Κερασ.): *Ἀτὸς ἔν' ἀδέξιος. Συνών. ἀριστερός, ἀντίθ. δεξιός.* β) Ἀριστερὸς Ἀπουλ. Πόντ. (Τραπ. Κερασ.): *Ἀδέξιον ὁρ' Τραπ. Μὲ τ' ἀδέξιον δουλεύει Κερασ. Ὁ χέρρα ἀδοφσία (τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ) Ἀπουλ.* 2) Ἀνεπιτήδειος, ἀνάξιος Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθηρ. Λέρ. Μακεδ. Πόντ. (Τραπ. κ. ἀ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τσακων. κ. ἀ. — ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.: *Ἀδέξιος, σοῦ φαίνεται γὰρ δήμαρχος; Παξ. Ἀδέξια εἶνι ἱκεῖν' κὶ δὲν παντρεύ'κὶ Μακεδ. Ἀδέξιο παιδί δὲν ἔχασε! (κακὸ παιδί δὲν ἔχασε, ἦτοι ἔχασε παιδί προκομμένο) Κεφαλλ. Ἀδέξιος ἄνθρωπος, ἀδέξια λόγια Κερασ. || Φρ. Ἀδέξιος ποῦ 'σαι! Κεφαλλ. || Ποίημ.*

Ἐγὼ τ' ἀδέξιο, τ' ἄβουλο, παιδί τ' ὄνειροπλάνο

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν. Ἀντίθ. *ἐπιδέξιος.* β) Ἀνώμαλος Σῦρ.: *Πέτρα ἀδέξια (μὴ ἐπίπεδος).* γ) Δύσβατος Σῦρ.: *Δρόμος ἀδέξιος.* δ) Ἀπρόσφορος, ἀκατάλληλος, ἐπὶ χρόνου Κάρπ.: *Γνωμ.*

Ὁ τὸν κακὸν καιρὸν κ' εἰς τὸν ἀέξιον χρόνον,

ἔνα παρᾶν τὸ πρόατον καὶ δυὸ 'χ' ἡ κοουνέα

(κοουνέα = ἱμάς, δι' οὗ ἐξαρθᾶται ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῶν ζώων ὁ κωδωνίσκος) Κάρπ.

Ἀσβολος καιρός, ἀέξιος χρόνος

Κάρπ. 3) Τὸ οὐδ. οὐσ., συμφορὰ, ἀτύχημα, κακὸν τι ἄγν. τόπ.: *Κακὸ ὅπου μᾶς ἤρρηκε κὶ ἀδέξιο ποῦ μᾶς ἤρτε. Πβ. φρ. κακὰ κὶ ἀδέξια (ἰδ. ἀδέξια).*

ἀδέξιος ἐπίθ. (II) Πελοπ. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. *δέχομαι.*

1) Ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀνακομιδὴν εὐρεθέντος νεκροῦ ἀλύτου, ὡς μὴ γενομένου δεκτοῦ ὑπὸ τῆς γῆς κατὰ τὰς λαϊκὰς δοξασίας (πβ. φρ. *δὲν τὸν δέ-*

